

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanipla jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanipla, t. j. vse administrativne stvari.

Pogled na zadnji deželni zbor štajerski.

(Od deželnega poslanca štajerskega.)

(Konec.)

A tako dober kup ni se izmuznila nemška večina pri letošnji šolski debati. „Slov. Narod“ in „Süddeutsche Post“ sta že prinesla nekoliko izbornih govorov poslancev: dr. Sernca, dr. Dečka, šolskega strokovnjaka Fr. Robiča in dr. Lipolda. Vrgli so ti svoje bombe iz čisto varnega zavetja — ker so se upirali na obstoječe zakone, kateri prepovedujejo nasilstvo s poučevanjem nemščine; posebno prvi trije so z vso tisto sveto jezo, katere obhaja človeka, kadar brani svoj narod, dokazali deželnemu odboru in deželnemu šolskemu svetu, da so zakonom protivni njih nazori in ukazi ter razlage obstoječih zakonov zastran nemškega pouka v slovenskih ljudskih šolah.

Pri teh govorih sta se poslanca dr. Sernec in dr. Dečko posebno lotila gosp. dr. viteza Schreinerja in razmislila njegove šolske recepte in interpretacije šolskih zakonov tako, da je bil popolnem pobit — in zgodilo se je temu najspretnjšemu govorniku nemškemu, da je odgovarjale slovenskim poslancem, sredi govora in sredi perijode obtičal in dejal: „— — — kaj sem hotel reči? — — — oprostite, jaz sem se zmotil — — —“ in čez delj časa še le je nadaljeval svoj jako krotki in prazni odgovor. Tako je dovolj kazal, kako so ga vsi govori slovenskih poslancev razburili in ranili. Posl. dr. Sernec ni pozabil pri tej priliki v imenu Slovencev zahvaliti se deželnemu glavarju grofu Wurmbandu za očitano rusofilstvo in je razkladal cynizem, kateri tiči v predlogu grofa Stürgkha zastran nagrad tistim učiteljem, kateri bi proti zakonom germanizovali slovensko mladino. Tudi ta grof menda še ni vaju bil, da se vanj nazaj strelja, kajti ta je sicer v začetku svojega govora dejal, da bode mirno govoril, ali trepetal je po celem životu, — tako so ga bōdle besede slovenskega poslanca.

Prorokovalo se je nemški večini, da se bo 400.000 Slovencev protivilo nezakonitim naredbam ali ukazom, kar se tiče poučevanja nemščine v ljudskih šolah z vsemi zakonitimi sredstvi, in

poudarjalo se je, da so predlogi in ukrepi deželnega zbora o naučnem šolskem jeziku le udarec v vodo in nič drugega, nego nepotrebno žaljenje slovenskega naroda, prav tako, kakor je bil tist skiep, v katerem je deželni zbor štajerski protestoval proti uvedanju slovenščine v zemljiške knjige, čisto brezuspešen. Opozorila se je tudi vlada, naj čuva, da deželni šolski svet in šolski nadzorniki ne delajo v protivu s členom XIX, in ne v zmislu oficijelnega poročila.

Pomenljiv je tudi bil odgovor gospoda c. kr. namestnika barona Kūbecka. Ta je, opiraje se na očitane poslanca Robiča rekel, da se mu nemogoče zdi še misliti na to, da bi čisto nemški učitelj mogel biti v slovenski ljudski šoli, — to se mu vidi celo abotno, ker se potem učitelj in učenec niti z jedno besedo ne bi mogla razumeti. — Slovenski poslanci so mu ploskajoč skazali hvaležnost za te popolnoma naravne in resnične besede, vendar g. baron Kūbeck še marsičesa ne ve, kar se godi v slovenskem Spodnjem Štajerji, drugače bi moral pripoznati, da se žalibog nahaja v slovenskih šolah več ko jeden takšen učitelj, kateri prav nič slovenskega ne umeje.

Najbolj pa se je gospod namestnik obračal proti poslancu dr. Serncu, ker je izrekel, da nikogar drugega nego šolskega nadzornika Celjskega okraja ni za odgovornega storiti za to, da je 357 šolskih otrok lani ostalo v tem okraju brez šolskega pouka. Gospod namestnik odgovoril je na to samo, da poslančev očitane menda izvira iz osebne nenaklonjenosti njegove do dotičnega okrajnega šolskega nadzornika. Zadovoljen tudi ni bil gospod namestnik, da je dr. Sernec v svojem govoru, oziraje se na nezakonite ukrepe zastran nemščine ne ljudskih šolah, tudi izustil besede, „da nam s takimi ukrepi deželni šolski svet ne imponuje“, — in tudi da je navedel dogodek, ko je c. kr. okrajni zdravnik zapodil šolarje iz Trnovelj zaradi osepnic le iz slovenske šole občine Celjske okolice, ne pa ob enem iz nemške Celjske šole in ne iz slovenske deklishe šole. No, Ti moj Bog, ali bi menda dr. Sernec moral reči, da njemu vse to imponuje? Saj dr. Sernec ni zato deželni poslanec, da molči, če je oficijelno poročilo o ljudskih šolah na dnevnem

redu, v katerem nahaja 357 šolskih otrok brez pouka izkazanih v tistem Celjskem okraju, od katerega je poslanecem voljen.

Poslanec dr. Sernec je navedel gola fakta in vlada mu odgovori z naglasom, kakor da bi hotel on denuncirati osebe. — To nam mora roditi čudne misli, ki silijo za vladne kulise. Videti je, kakor bi bilo vladi najbolj po volji, če so slovenski poslanci pohlevni kimovci. Kajti, če se vender kdo pritoži, kakor tu dr. Sernec, pa se pritožba hoče takoj razlagati iz kakega osebnega sovraštva, to se nam mora videti nepravilno in opravičen je od naše strani sum, da se tako tolmačijo slovenske pritožbe tudi pri drugih prilikah in da se jim jemlje resnoba s takim podlaganjem nizkih uzrokov. Če bi bil to zistem, tedaj vlada ne bo nikoli pogodila pravega, ker ne bo mogla spoznati naših razmer.

Pač pa bi morala vlada iz tega, da neomadeževan slovenski poslanec graja nedostatke, izvajati to, da dotični šolski nadzornik ne ugaja — ne menda poslancu, nego da ne ugaja celemu slovenskemu ljudstvu in da mora dosti napačnega biti v uradovanju dotičnikom, če o nezadostnem delovanju že deželni poslanec kot reprezentant svojih volilcev se pritožuje v deželni zbornici. Poslanec dr. Sernec se bo tedaj lahko tolažil in znano nam je, da je tudi dosti pohvalnih pisem dobil od svojih volilcev in tudi od slovenskih nevolilcev, zlasti od najodličnejših učiteljev, — katerih imen pa razun dr. Serneca nikdo ne bo izvedel — iz lahko domnih razlogov.

Zadnji govori slovenskih poslancev vejejo kakor zdrava sveža sapa po vsej slovensko-štajerski deželi. Jedno je geslo: boj za materji jezik v ljudskih šolah je utemeljen v zakonih. Če se protivimo, da bi se nam usilil nemški jezik, stojimo na zakoniti podlagi in sklepamo z besedami, katere je dr. Sernec z gromčim glasom izgovoril v deželni zbornici: „Mi čuvamo naše pravice in ne bomo se udali nikoli nobenemu nasilstvu, dokler veljajo državni osnovni zakoni za enakopravnost vseh avstrijskih narodov in hočemo si pribojevati tudi dejansko to enakopravnost!“

LISTEK.

Iz Abdere.

Milostiva!

Jedva je zima odrinila in že hotela se je v nas naseliti — druga. Po krasnih dnovih, ki smo jih imeli še pred tednom dni, začelo je prav s curkoma liti in na gosto snežiti. Vidi se, da nebo nam ni privoščilo veselja, katerega smo veselih lic pričakovali, naj bi vstajenje v cerkvi in vstajenje v prirodi prijateljski segala si v roke.

Zares, pravega veselja na svetu več ni. Če se nam že tu ali tam pokaže, gotovo je kaj skali, ali kaka nepremišljenost ali kaj družega, da čestokrat kaka zavirljivost. O tej bridki resnici uveriti se imeli so dovolj prilike učitelji neke šole v deželi, katere je mali del „države neverjetnosti“. Le-tem učiteljem je deželna zbornica podarila deputat „od molzne krave“. Gotovo jako hvalevreden čin to, da naša čestita deželna zbornica tako „prav po materino“ skrbi „za svoje ljubljence“. Pa dozdevati se mi hoče, da niso naši „ljubljeni“ nič kaj veseli

ttega tekočega daru. Sladko vino, ki se jim je po darilo v obliki „latvice mleka“, ogrenile so takoj nekoje prav grenke kapljice. Hudomušni ljudje govorijo, da se je mleko sesirilo, drugi pa celo trdijo, da ga ne bo nič, češ, da se je gospodarstvo prav slabo obneslo. Živinoreja imela je jako neljubo izgubo, saj šla je — baje — najbolj „mlečnata“ krava iz svoje kože in, ako hočemo verjeti še drugim, obdržala sta se, gotovo nekako v pokritje te neljube izgube, „le jedna telica in mladi vol“. O kaka ironija za tako srečne obdarjence! — A v tolažilo bodi njim in tudi Vam, blaga milostiva, saj dobro znam, da i Vi čutite ž njimi — lepa sprava, ki so jo zbok svoje nezgode doživeli pri svojih najhujših nasprotnikih „anti-deputatnikih“; v tolažilo bodi jim i to, da se tudi drugim ni godilo mnogo boljše. Če bi jim pa to mleko vender-le še kaj preglavice delalo, uverjen sem, da jih je debata „o bikih-plemenjaci“ že popolnem spravila z nemilo jim usodo. Da, trditi bi si skoro upal, da jim je bila prava slast, nekako zadoščenje, videti, kako ognjevito so se potegovali od vseh strani „za prvega ljubljence“ vsakogar, za „glavarja-živinorejca“. Kaj da se je pri tem biko-

vanji iz „pakiz“-ilo, to Vam je itak že odveč znano, saj se je svoj čas prav vestno poročalo. Ne bodem Vas torej dolgočasil ponavljajoč to, kar se je trikrat že iz „kljun“-jevalo, niti govoriti nečem več o taktu, o katerem se je tako na široko akademski razpravljalo, da je skoro že postala vsa ta debata „breztaktna“. Sploh o taktu govoriti ali celo lekcije komu dajati, ni kaj prijeten, da čestokrat je jako nehvaležen posel. „Pritlično rojeni“ gospod baron bi znal Vam marsikaj zanimivega o tem povedati, da ga je „radikalna kura“, katero je moral storiti vsled svojega odgojiteljevanja, že popolnoma ozdravila „bolestne manije“.

Nesrečen res mora biti odgojitelj, ki naj odgojuje razposajene paglavce, katerim rasejo jako neposlušna ušesa, a gotovo nesrečniši še se mi dozdeva prosilec, kateremu se je nujna prošnja odbila. Tako nekaj zavidanja vredno godi se onim, ki so, brezkončno zaupljivi vložili prav ponižno prošnjo za oprostitev od mostarine. Ne da se sicer tajiti, da so tudi oni našli prav zgovorne zaščitnike, a ostalo je vender-le pri starem. Naši vrli Krščani in tudi vsi drugi, ki preko dotičnega mostu zahajajo v zeleni Štajer, morali bodo še nadalje „dvojne

Narodni dinamitardi.

V Ljubljani, 23. aprila.

Da bo tako daleč prišlo, tega nismo nikdar mislili in nekako tesno nam je pri srci danes, ko nam je konstatovati novo fazo našega domačega političnega prepira. Dali so slovo naši „brezdomovinci“ (še nikdar tega imena neso zaslužili v tako polni meri, kakor danes!) zadnjemu čutu dostojnosti in politične poštenosti in sprejeli so oficijelno za bojno kopje in ovađuštvo in zažiganje naše narodne zgradbe! Kdor se hoče osvedočiti, da te besede niso preprosta psotka in tudi ne prazna fraza, ta vzemi v roko zadnje številke „Slovenca“ ter prečitaj poročila o zadnjih dveh volilskih shodih „Katoliškega političnega društva“ v Ljubljani, ki sta bila dne 18. in 21. t. m. Povod tema shodoma bile so dopolnilne volitve v občinski svet Ljubljanski. Uvidevši, da jim v Ljubljani še ni šla v klasje pšenica, sklenili so „naši konservativci“, da bodo pri označenih volitvah strajkali. To še ni nič hudega in mi se celo usojamo trditi, da je bil to najmodrejši sklep „Katoliškega političnega društva“ od njegovega rojstva sem.

Drugače pa je z novimi načeli, ki so se proklamovala na teh shodih. Poskušavalo se je na njih novo orožje, katero smo zgoraj označili in komisija za ta „Probeschiesse“ obstojala je iz treh gospodov, katerih imena naj pribijemo tu „in perpetuum rei memoriam“. Bili so to: svetega pisma doktor Janežič, medicina doktor Gregorič in juris doktor Šušteršič. Za zadnjeimenovanega moža, pravega slovenskega Knigge-ja, kateremu se prične slovenski slovar še-le pri besedi „baraba“, nimamo sicer nad črto prostora in imenovati smo morali to slovensko specialiteto le zategadelj, ker nam je registrovati princip, kateri je proklamoval v imenu odbora „Katoliškega političnega društva“, princip — ovađuštva. Ta mož je najprej predbacival vladi, da ona koketuje z „Mladoslovenci“. Tega mu ne moremo v zlo šteti, ker ima vsakdor pravico, da se blamira kjer koli in kakor koli mu drago. Bolj zanimivo pa je to, da je govornik hkrati ovadil tiste državne uradnike, ki so baje lansko leto glasovali za kandidate „Slovenskega društva“ ter jim precej jasno zažugal ovadbo tudi za letos. Da bo jasen pomen tega žuganja, treba slišati tudi kam je streljal drugi član komisije, svetega pisma doktor Janežič. Njegov govor priobčuje „Slovenec“ včeraj v celoti in vsebina tega govora je v kratkih potezah nastopna: „Komensky je bil slab Avstrijec in nič manj slab katolik; kdor ga slavi, glorifikuje torej veleizdajstvo zoper cesarstvo in vero. Naši učitelji pa so ga slavili in potuho jim je dajal liberalni mestni zastop Ljubljanski, dovolivši za Komenskega slavnost 100 gld. Ergo...“ V zvezi s to emanacijo se pa že v drugačni luči kaže dr. Šušteršiča princip, češ: take zastopnike volili so in volijo avstrijski državni uradniki in celo (horribile dictu!) vladni svétniki.

Opozorivši narod slovenski na to novo metodo Šušteršič-Janežič, storili smo svojo časnikarsko in rodoljubno dolžnost — nadaljnjo besedo o tem pa prepuščamo za sedaj gg. državnim uradnikom in učiteljem. Osvedočeni smo, da jim primeren odgovor ne more biti težak.

fronke“ odrajtovati od svojih „pedalov“. Zato so pa tudi že dovolj odškodovani z golo akademsko simpatijo protektorja vse Dolenjske in pa z jako platično ljubeznijo naše častite zbornice.

Te vrste ljubezen pojavila se je kaj lepo tedaj, ko je bilo našim izvoljencem posvetovati se o kipih, ki naj bi se postavili v novem deželnem gledališču v zato prirejenih školjках nad proscenij-skima ložama. Kakor ne povsod in ne v vsakem vprašanji, bili so v tem vprašanji naši poslanci vsi le jednega mnenja: bili so takoj vsi za Shakespearja in za Jurčiča. Pa po noči uide večkrat dobra misel sosebno če se v sanjah prikaže huda prikažen. Tudi našim složnim poslancem se je jedna taka „skranila“, ko se je z Dunaja nazaj prikazal Balohov Jože, alias baron Schwegel. Ovrgli so torej svoj prvi sklep in zopet sklenili: „da nič več ne sklepajo o tem“. Kaj ni to prelepo, milostiva! Take lepe sloge ne najdete kmalu kje v kakem zboru. Zares človek bi je moral biti vesel, da se mu ne vsiljuje otužna misel: „kaj pa neki naš Jurčič potreče k temu?“ — „De mortuis nil nisi bene“. Prav tako so mislili i naši poslanci, ko so se dali po Balohovem Joži uveriti o tem, da na odru de-

Sedaj pa pridemo do tretjega člana divne „klerikalne“ tropesne detelje, do člana, kateremu naj so pravo za pravo v prvi vrsti posvečene te vrstice. Priznati moramo, da smo dr. Gregorič-a dosihdob smatrali za poštenega političnega nasprotnika, borečega se za svojo osebo z dostojnimi sredstvi. Zabolelo nas je zategadelj, ko smo se iz njegovega govora na prvem omenjenih volilnih shodov morali osvedočiti, da smo se motili tudi v njem in da tudi njemu ni tuja nizka osveta nad političnimi nasprotniki, in sicer osveta na stroške naroda. Da bo čitateljem stvar jasna, moramo pripomniti najprej, da se je na volilnem shodu narodno-napredne stranke sprožilo vprašanje, bi li ne bilo umestno, prepustiti dr. Gregoriču tudi vnaprej sedež v občinskem svetu. Ta predlog je pal v prvi vrsti zaradi tega, ker kompromisa ni predlagala, kar bi bilo jedino pravilno, lani propala konservativna stranka. Dr. Gregorič temu sklepu odgovora ni dolžan ostal. Dotične besede njegovega govora slové doslovno:

„Glede mestne Ljubljanske hranilnice mi je omeniti, da je treba pri takih mladih denarnih zavodih velike pazljivosti na vse strani; pred vsem treba, da je denarni zavod popolno nevtralen, da ni kako strankarsko podjetje. Žal, da o mestni Ljubljanski hranilnici ne moremo tega reči. Dejanski voditelj mestne hranilnice je g. notar Gogola; ta mož pa je ob enem tudi načelnik „Slovenskega društva“ in urednik „Rodoljuba“. Znano pa je, da je skoro ni nobene številke „Rodoljuba“, v kateri bi urednik Gogola ne napadal slovenskih duhovnikov. Isti gospod Gogola pa, kar je morebiti manj znano, v istem času pošilja pisma na „prečastito duhovščino“, naj krepko podpira Ljubljansko mestno hranilnico. Taka taktika zasluži obsodbo in bojím se za mestno hranilnico Ljubljansko zelo slabih nasledkov, ako se bode tudi nadalje tako postopalo. Vsaka akcija rodi reakcijo, to naj si zapomni vodstvo mestne hranilnice, katera se pri svojem početku, kakor umevno, še trdo bori za svoj obstanek. Upam, da so te besede dovolj jasne vodstvu hranilnice in da nam konservativno-narodnim Ljubljanskim davkoplačevalcem ne treba še jasnejše govoriti v branitev pravic Ljubljanskega mesta.“

Odkrito povemo, da so nam te besede kri v glavo prisilile. Tako daleč smo torej prišli, da se za osveto proti osebam sme zlorabiti celo narodni zavod, zavod, katerega smo si skupno ustanovili in kateri naj emancipuje narod slovenski tudi od tujega kapitala! Toda kaj briga dra. Gregoriča in njegove inspiratorje narodni interes, ako treba udariti predsednika „Slovenskega društva“ in narodno-napredno stranko. „Fiat applicatio, pereat mundus!“ Zadostuje že, da je poleg petero ali šestero drugih gospodov slučajno tudi predsednik „Slovenskega društva“ član ravnateljstva mestne hranilnice — proč torej s to hranilnico in nazaj zopet v nemčursko! In to je očitvidno le introdukcija novega klerikalnega orožja. Včeraj bila je v klerikalni mesnici mestna hranilnica, jutri pa pride na vrsto „Družba sv. Cirila in Metoda“, „Dramatično društvo“ ali pa „Narodni dom“, kjer bode pač dr. Gregorič zasledil v odboru „narodno-napredno“ večino. V zrak tedaj ž njimi! Narodni ho-

želnega gledališča ni pravega prostora za našega „Tugomera“.

Zabeležiti mi je tudi prežalostno vest, da je naš dragi „Domoljub“, sloveč sicer po svojih, jako trdih kosteh in ne manj tudi koži, prav resno in nevarno obolel. V svoji domišljiji izumil je nov pogubonosni „baccillus“, kateri mu je — saj tako on sam trdi in mi drugi mu moramo verjeti — sédel v možgane. Pa na svojo srečo pozna naš pomilovanja vredni bolnik tudi nekoliko zdravila. Bolnik-zdravnik izumil je tudi že lek in če je v lečenji vsaj na pol toliko spreten, kakor v bolehanji, potem se lahko pomirimo. Ni se nam bati, da tako kmalu izdihne svojo blago dušico, in uaj se še tako slabo obnese projektovani „consilium veščakov“. Saj ga bi pa tudi jako škoda bilo; bila bi nam to nenadomestna izguba. Naša učeča se mladina oplakovati bi morala svojega „directeur de conscience“ in najskrbnejšega varuha, poleg njega pa tudi še vso tisto duševno pašo, s katero je je tako nesebično oskrboval ta uzorni pedagog. Našim učiteljem pa bi splavala po vodi vsa nada, da se še kedaj rešijo tolikanj osovraženega jarma moderne šole. Kakor do sedaj, bi morali tudi še nadalje

čejo biti naši „brezdomovinci“ le tam, kjer so neomejeni gospodarji, gorje pa narodni stvari, ki nima prilike in povoda, da bi se slepo uklanjala palici vrhovnega vodstva klerikalne stranke!

Toda dovolj, s osebami je naš račun sklenjen. Komur ravnokar označeni slavni čini naših narodnih dinamitardov ne bodo oči odprli, ta je slep ali pa ne teče v njegovih žilah slovenska kri. Narodno-napredna stanka štela si bo v dolžnost, da bo do konca in kraja nadaljevala boj z nazori, kateri bi morali v sramotno duševno hlapčestvo dovesti narod slovenski. S takimi elementi bila bi vsaka sprava, vsako premirje greh in jedini naš odgovor na slična pogajanja prihajajoča od katere-koli strani naj bodo besede Ciceronove: „Cur pacem nolumus? Quia periculosa, quia pernicio est, quia essere non potest!“

In sedaj še kratko besedo do čestitih Ljubljanskih volilcev! Naša bela Ljubljana je zadnja leta veselo napredovala v vsakem pogledu. Od leta do leta dobiva lepše lice in postaja prijaznejše bivališče za domačina in tujca. Zato je mej drugim tudi v prvi vrsti zahvaliti tiste rodoljubne može v našem občinskem svetu, kateri že deset let in več žrtvujejo svoj čas in trud v to, da se z novimi uredbami in napravami povzdiguje stolno mesto naše dežele. Njim so se pridružili še drugi možje v občinskem svetu, tako da je sedanja večina v občinskem svetu zedinjena v skrbi za polárgano napredovanje Ljubljane, katero se ima vršiti, kakor doslej, z golimi prebitki iz rednega gospodarstva, brez novih bremen za davkoplačevalce. To je tisto, kar zasluži vse priznanje, kar jasno sprčuje, da je mestno krmilo v pravih rokah. To pripoznavajo celo Nemci, ki bi lahko iz političnih razlogov tajili zasluge sedanje večine občinskega sveta. Izlegla pa se je pred dvema leti v občinskem svetu tudi manjšina, katera je pa po svojih organih klevetala za časa volitev proti večini, katera pa v dveh letih ni sprožila ni jedne reforme, da bi tako le količkaj opravičila svojo širokoustno eksistenco. In ravno te dni smo se uverili, da ti organi manjšine niso družega, kakor drzni ljudje, ki hočejo imeti prepri zaradi prepira, ki hujskajo proti sedanji večini, samo da hujskajo in Ljubljano v slab glas pripravljajo. Volilci! Za našo kranjsko deželo se pripravljajo novi časi po prometnih napravah, katerim se približujemo čedalje bolj. Okolo naše bele Ljubljane dvigajo se razmere kvišku v duhu napredovanja. Ako hoče naše stolno mesto ostati središče dežele, središče naroda, potem ne sme niti trenutka zaostati, da bi ne napredovalo z deželo vred. In zaradi tega je potreba, da na čelu naši mestni občini ostane nemotena v svojem delovanju ona stranka, katera je že dosedaj sijajno pokazala, da jej je čast, ponos in blaginja Ljubljane vedna skrb! Sedanje hujskanje sicer ni nevarno, a čast naše bele Ljubljane zahteva, da se koj začetkom udari po rokah, ki se drzovito stegajo proti njenemu obrazu, da bi ga pred svetom počrnile. Zato pa, Ljubljanski volilci, oklenite se tesno narodno-napredne stranke in prihodnje dni pridite vsi volit tiste kandidate v občinski svet, katere Vam po najboljši vesti priporoča „Slovensko društvo“!

 Dalje v prilogi.

tlako delati brezartnemu držanemu nadzorstvu, katero zlovoljno ne dopušča, da bi si učitelj poleg svoje bore plače zaslužil še kak novčič s postranskimi opravili, in naj bi bila še tako nedolžna, kakor so bila nekdanj. Ta pedagog in Slovan izumil je pa tudi še nekaj drugega. Bistroumen, kakeršen je, našel je jako veliko dlako v nežnem jajčici, katero se je izleglo v naši Abderi. Našel je, da bi bili jako neupametni, da celo nelojalni, ako bi proslavljali moža, slovanskega veleuma in odličnega pedagoga na tako nedostojen način, da bi njemu na čast imenovali kako ulico. Boječ se torej, da bi naša do sedaj še vedno dobroglasna Abdera namah ne zaslula po svoji nelojalnosti, vložil je proti takemu neznosnemu početju slovesen, svoji duhovitosti in izomiki primerno utemeljen protest, kateremu želimo od vsega srca vsaj toliko uspeha, kolikor ga je imel „hiperlojalni“ Primož njegovega „Ovaduha“.

Poslavljam se za danes od Vas, milostiva, nadejé se, da se mi kmalu spet nabere toliko gradiva, kolikor mi ga je treba, da Vam napišem obširnejši listič. Povse udani Vaš

Simplicissimus.

Politični razgled.**Notranje dežele.**

V Ljubljani, 23. aprila.

Važne personalne spremembe.

Vsi listi brez izjeme poročajo, da bode odstopil solnograški namestnik grof Thun in da pride na njegovo mesto grof Pace. Koroški deželni predsednik baron Schmidt-Zabierow pride v Opavo, šleški dež. predsednik Jäger pa v Celovec. Govori se tudi, da bode odstopil deželni predsednik kranjski baron Winkler. in sicer zaradi visoke svoje starosti. — Te vesti se z verodostojne strani še niso potrdile, torej ni moči reči, v koliko so resnične, v koliko pa le „brumne želje“.

Nemška levica in regulacija valute.

Kakor se kaže, nastala bode glede regulacije valute oziroma gledé nameravane zlate vrednote zelo ostra nasprotstva tudi v posamnih parlamentarnih združitvah in celo v kapitalistiški stranki, namreč v klubu nemške levice. V vseh klubih je nekoliko prav resnih nasprotnikov zlate vrednote; od nemških liberalcev sta zlasti Neuwirth in Suess prav odločna protivnika, a tudi dr. Heilsberg ni za zlato vrednoto nič kaj unet. V nekem pismu se je namreč izrekel, „da bi mu regulacija valute bila všeč, ako se izvršila na zdravi podlogi; ker pa se je določil ajiž samo „na vzdol“, to je meja, do katere se more znižati, a relacija pa je visoko, akopram se ne bodo koj začela gotova plačila, bojim se, da bodo vse žrtve brez koristi“. — Inozemski listi javljajo, da se bode v prihodnjem zasedanju drž. zbora vsprejela samo predloga o penezni konvenciji, to je, sklenilo se bode v principu, da je uvesti zlato valuto, praktična izvršitev pa se bode odložila na nedoločen čas.

Vnanje države.**Ruske razmere.**

Napovedano potovanje ruskega cara preko Berolina in nameravani obisk nemškega cesarja se je izjalovil. Car se bode peljal sicer v Kodanj, a Berolinu se bode ognil. — V političnih krogih ruskih govori se že delj časa o nameravani delitvi vojaške in civilne uprave v ruski Poljski, kar je svoječasnou prouzročilo govorico, da bode odstopil general Gurko. „Grazdanin“ navaja kot uzrok tej izpremambi, da izdatno pomnoženo vojaštvo prouzroča toliko opravil, da jih vojaški guverner jedva zmaguje, „kamo-li da bi mogel obračati na civilno upravo tisto pozornost, katera jej grè. — Gledé finančnega ministra Vyšnegradskega se sodi, da bode kmalu odstopil, kajti zdravje njegovo je tako pohabljenno, da mu ne bode več mogoče opravljati svoj posel.

Italijanska ministerska kriza.

„Opinione“, vedno dobro poučen list, poroča, da ostane marki Rudini na svojem mestu. Stopil bode z vsemi dosedanjimi svoji kolegami, razun finančnega ministra Colomba pred zbornico ter predložil velevažen načrt o organični reformi državne uprave. Rudini je sedaj baje popolnem tistih nazorov, glede vojnega budžeta, kakor vojni minister; zagovarjal bode namreč sedanjo vojaško silo ter predlagal, da je za vojaštvo potrebne troške prištediti pri upravi. V to svrhu žrtvoval bode Rudini vse, v prvi vrsti nepotrebna vseučilišča, celo vrsto višjih sodišč in prefektur, a če bode treba celo afriško kolonijo. Neumevno je samo, zakaj bode navzlic temu stopil iz kabineta finančni minister Colombo, ki je baš zahteval, naj se vse to zgodi, kar namerava sedaj storiti marki Rudini. Nekateri listi javljajo, da je ta novi položaj zakrivil general Ricotti, ki se je takisto, kakor vojni minister Pelloux odločno izrekel, da pri vojnem budžetu ni moči ničesar prištediti.

Dopisi.

Iz Slovenjegraščca 21. aprila. (Mestni župnik.) Odkar je slovenjegraška zagrizena nemško-liberalna petorica skusila, kaj sloga duhovnikov in Slovencev v našem okraju premore, napenja vse kriplje, da bi izpodkopala slogu med duhovniki in med Slovenci. V to bi jim naj služil naš mestni župnik. Februvarija letošnjega leta umrla župnik, gospod Černoša, bil je celo po njih volji, ker je bil star in se v politično delovanje ni bil nikakor kos mešati. Rečene petorice največja skrb je torej po smrti g. Černoše bila, da bi zopet dobila takega mestnega župnika, ki bi jim zoper slogu duhovnikov in Slovencev voljno kot zagvozda služil. Znani nemško-liberalno napeti nadžupan Tomschegg potoval je torej z deputacijo na Muto, da bi ondotnjega župnika g. Propsta, rodod Nemca, pregovorili, naj za našo faro prosi, pa g. Propst predobro pozna slovenjegraške liberalne nemčurje in je prepošten, da bi takim ljudem hotel služiti za orodje, s kojim bi oni potem slogu med duhovniki in Slovenci izpodbijali, in za našo faro ni hotel prositi. To izvedeti in postati čisto prestvarjenim, bilo je za naše zagrizene Nemce celo navadno. Komu naj

sedaj faro ponudijo? Mislili so na g. župnika Valenčaka, pa so to misel zopet popustili. Kar jim v glavo šine, da bi utegnil Starotrški kaplan g. Franc Vidmajer, ki je že itak jako zdatno zoper našega tedanjega voditelja g. dr. Šuc-a pri volitvah agitoval, nemškim liberalcem najbolj ugajati. Zopet gre Tomschegg z deputacijo k milostljivemu knezu-vladiki v Maribor; a neki cela deputacija ni vedela, kaj bi prav za prav rekla. Našo faro je dobil g. A. Jazbec, Marenberški župnik in dekan, nam dobro znan gospod, ki je kot kaplan v Staremtrgu za probujenje Slovencev tukajšnjega okraja veliko storil in gotovo s slovenjegraškimi nemčurji nikdar ne bo vlekkel za jedne in tiste vajeti. Kaj takega storiti je bil kos le g. Anton Šlander kot mestni župnik. On se je dal od nemških liberalcev voliti v okrajni zastop in je tri leta na njih strani svoj mandat izvrševal, akoravno se mu je pravilo, naj ne vsprejme te volitve, in naj bo tako pošten, da ne bo služil nemčurjem kot orodje zoper našo slogu. Pa vse je bilo zastonj! Pri drugi volitvi so ga velikoposestniki slovenski v okrajni zastop volili, misleči da se bo kot Starotrški župnik katoliških Slovencev oklenil. Pa varali so se. On vleče kakor poprej z nemškimi liberalci. Kakor po drugod, tako neki tudi pri nas Nemci k seji ne pridejo, da bi sklepčnost okrajnega zastopa zabranili, takrat tudi g. Šlander-ja vedno pri sejah primanjkuje i. t. d. Ta mož je verni učenec ranjkega Celjskega opata Wretschko-ta.

Mestne volitve Ljubljanske.

Kandidatje „Slovenskega društva“ za bližnje dopolnilne volitve v občinski svet Ljubljanski so in sicer:

Za III. volilni razred,

ki voli dne 25. t. m., gospodje:

Anton Klein starejši, solastnik tiskarne;**Štrukelj Franc**, gostilničar in posestnik;**Žitnik Jernej**, črevljarski mojster in posestnik.**Za II. volilni razred,**

ki voli dne 27. t. m., gospodje:

dr. Majaron Danilo, odvet. kandidat;**Senekovič Andrej**, c. kr. gimnazijski ravnatelj;**Svetek Anton**, c. kr. računski revident;**Šubic Ivan**, c. kr. obrtne strokovne šole ravnatelj.**Za I. volilni razred,**

ki voli dne 29. t. m., gospodje:

Knez Ivan, posestnik in trgovec;**Murnik Ivan**, cesarski svetnik, dež. odbornik i. t. d.;**Ravnikar Fran**, deželni blagajnik;**Terček Fran**, posestnik.

Odbor kranjskega obrtnega društva izdal in razposlal je ta-le oklic:

Čast. gosp. volici III. volilnega razreda!

Prišel je zopet čas, da po svojem prepričanju oddaste glasove pr volitvah v občinski svet stolnega mesta Ljubljane.

Volilni razred Vaš, obstoječ večinoma iz obrtujočih vrst mestnega prebivalstva, sme se po pravici boriti za take moze, ki izhajajo iz istih krogov, za dobre gospodarje, ki iz skušenj lastnega življenja vedo cmiti pošteno delo in pošten napredek.

Naloga zastopnikov III. volilnega razreda pa ne obstaja v tem, da bi se surovo zabavlja prepirali z drugimi zastopniki naših someščanov; da bi morebiti s svojim delovanjem pospeševali in razširjevali že tako obžalovanja vredno neslogo mej meščani, ki kakr móra tlači prsi našega mesta!

Pri lanskih volitvah zmagali ste prvokrat s to idejo v jako trden boju in pridobili s tem svojemu stanu ono čislaje in veljavo v javnem življenji, ki mu je potrebna v nadaljni prospeh.

Opirajoč sena želje obrtnikov postavil je volilni shod „Slovenskega društva“, ki je bil od volilcev III. razreda mnogoštevilno obiskan, tudi letos za ta razred tale moze kot kandidate za občinski

svet, ki so izhajali iz Vaših vrst, ki Vaše težnje poznajo in od katerih smete pričakovati, da bodo vredni in dostojni zastopniki obrtnega stanu.

Ta volilni shod proglasil je **kandidatom za III. volilni razred** jednoglasno gospode: **Antona Kleina**, tiskarja in deželnega poslanca; **Jerneja Žitnika**, načelnika čevljarske zadruge in člana kupčijske in obrtne zbornice; **Frana Štrukeljna**, posestnika in obče čislane člana me-sarske zadruge.

Nepotrebno bi bilo iskati za obrtovalce bolje znanih in umestnejših kandidatov. V zvezi z malim številom onih mož, katerim ste lani svoje zaupanje skazali, storili bodo ti moze gotovo vse, kar je v mestnem zboru sploh mogoče, za obrambo Vaših koristi in za napredek mesta, v katerem živimo.

Obstanek obrtnikov in rokodelcev, ki živijo ob vsakdanjem jako negotovem prislužku, odvisen največ od vsestranskega mestnega razvoja. Kjer ni podjetja, tam ni dela, ni prislužka; in neovrgljiva resnica je, da je stranka, na katero se naslanjamo, dosedanja večina mestnega zbora, za razvoj mesta, torej za prospeh dela v obče storila toliko, da bi ji v tej zadevi obrtništvo krivico delalo, če tega ne pripozna.

Mnogo je sicer še storiti, obrtniki imamo težnje, za katere je doslej še premalo zanimanja; naloga Vaših zastopnikov bode pa tem lažja, tem večje bode njih število v mestnem zastopu.

Nadejati se nam je, da polagoma dospemo do svojega cilja, da bodo vsi zastopniki III. volilnega razreda someščani iz naših vrst in tedaj ukrenili bodo marsikaj vspešneje v smislu naših teženj, kakor doslej!

Mi ne vemo, ali se bode tudi letos nasprotstvo proti našim kandidatom pojavljalo javno ali tajno, nimamo pa dvoma, da se zmagati pribori našim možem, če spolnimo vsi, kakor lansko leto, tudi sedaj svojo stanovsko dolžnost!

Obrtniki, ki ste lansko leto navzlic krivičnim in zlobnim napadom sijajno rešili svojo čast, pozivljemo Vas, da nadaljujete tudi letos pričeto delo.

Od naše strani letos ne bode nikake osobne agitacije, ki bi dajala nasprotnikom po stari navadi smešiti in blatiti naš stan. **Mirno in možato spolnite torej svojo dolžnost vsi in bodočnost Vam je gotova!**

Po obilem številu oddanih glasov pokazali bodete, da se zavedate svojih pravic in da se ne daste zapeljati po zlobnih zabavljicah in da ste jedini faktor, ki naj odločuje pri tej volitvi.

Obrtniki, rokodelci! Na noge torej, bodite sami in vsi agitatorji in volilci ob jednom, udeležite se volitev tudi brez prigovarjanja do zadnjega moža ter oddajte, držeč se stroge discipline, **v ponedeljek dne 25. aprila** svoje glasove jednoglasno za gospode:

Antona Kleina,**Jerneja Žitnika** in**Frana Štrukeljna.**

Nadejaje se častne zmage zavednega in miroljubnega obrtnega stanu, beleži s tovariškim pozdravom

Odbor kranjskega obrtnega društva.

Domače stvari.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska) je po svojem ravnateljstvu predvčerajšnjim v seji sklenila, da se g. dr. Gregorič, ki je napadel jo na shodu „Katol. polit. društva“, pozove, naj dok aže, kdaj in v katerih slučajih je hranilnica ravnala strankarsko in neobjektivno, sicer ga bode smatrati kot obrekovalca.

— (Osobne vesti.) Imenovani so: poštni kontrolor v Beljaku gosp. Lepold Huber višjim poštnim kontrolorjem; poštna oficijala gg. Franjo Pavlič in Peter Grašič poštnima kontrolorjema za Bruck na M. — Premeščena sta: davčni nadzornik g. J. Kalan iz Kočevja na Krško, davčni nadzornik g. F. Geiger s Krškega v Kočevje. — Polkovnikom imejteljem 97. pešpolka primorskega (poprej kralj Milan) imenovan je poveljnik trdnjave v Krakovu fml. Jurij baron Waldstätten.

— (Umrli) je včeraj popoldne g. Friderik Malaverh obče znani in priljubljeni računovodja južne železnice. Pokojnik bil je vedno dober narodnjak. Pogreb bode v nedeljo ob 5. uri popoldne iz mrtvašnice sv. Krištofa. Naj v miru počiva!

— (Umrli je) v Krškem dne 21. t. m. zjutraj po daljši mučni bolezni stud. med. Josip Žener v 24. letu svoje dobe. Lahka mu zemljica!

— (Gospod Gustav Pirc,) tajnik c. kr. kmetijske družbe kranjske in popotni učitelj, predaval bode o kmetijstvu na občnem zboru „Katoličnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ dne 27. t. m. v Celovci. Dobil je v to izrecno dovoljenje od gospoda poljedelskega ministra.

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo še jedenkrat na jutrajšjo benefico naših izbornih dveh igralk gospe Danilove in gospdč. Nigrinove. Gledališki list prijavljamo na drugem mestu. To bode bržkone zadnja predstava v starih čitalniških prostorih, kajti na jesen preseli se slovenska Talija v novo deželno gledališče.

— (Slovensko pevsko društvo „Ljubljana“) priredi v dan 12. junija t. l. na Kozlerjevem vrtu ustanovno slavnost, združeno z ljudsko veselico. Vspored veselice priobčimo v jedni prihodnjih številkih.

— (Vojaški mirozov) bode v Ljubljani danes zvečer v proslavo jutrajšnjega odkritja spomenika Radeckemu na Dunaji. Jutri zjutraj ob 8. uri pa bode slovesna maša pri sv. Jakobu, katere se udeležijo veteranci, kar jih ni odšlo na Dunaj. Ob 11. uri bode položil brigadir Fux lavorjev venec pri spomeniku Radeckega v Zvezdi v navzočnosti zastopnikov vojaštva.

— (Promenadni koncert.) Jutri svirala bode vojaška godba ob polu 12. uri zjutraj v „Zvezdi“. Na programu je mej drugim velik potpourri iz opere „Dinorah“ in uvod k Zajčevi operi „Zrinjski“.

— (K umoru Stedry-ja.) Včeraj našel je hlapec g. trgovca Klauerja v Grumnikovi hiši, v kateri ima g. Klauer spravljene svoje voze in konje, dve hranilni knjižici, ki sta zginili po umoru agenta Stedry-a. Ko je hlapec odpeljal voz, ki je stal nad smetiščem, pokritim z dilami, zapazil je pod njimi hranilni knjižico na ime Knaus, na katero je uloženo 12.846 gld. in še drugo knjižico, na katero pa je uloženo samo 6 gld. Od meseca julija lanskega leta se na nobeno teh dveh knjižic ni vzdignila nobena vsota. Stedry pa je bil umorjen 5. januarja letos. Hlapec izročil je knjižici gosp. dr. Moschetu, ta pa policiji. Knjižici sta bili precej zaprašeni, in sta torej že dalj časa morali tam ležati. Kako in kdaj sta prišli tja, ni znano. Ob času umora preiskali so se ti prostori natanko, ker se je iskalo morilno orodje. Gotovo sta bili še le pozneje tja položeni, ker se je vedelo, da denarja ne more nikdo potegniti po izjavi preiskovalnega sodnika. Te dni pa se je uložila pri sodišči prošnja za amortizacijo. Komisija deželnega sodišča bila je danes na lici mesta. Morda se bode še tudi našlo morilno orodje, o katerem do zdaj še ni nobenega sledu.

— (Grozen vihar na Gorenjskem.) Iz Kranjskega okraja poroča se nam, da je nastal minulo sredo ob sedmi uri zvečer grozen vihar, ki je prouzročil velikansko škodo na raznih poslopih in gozdih. Posebno trpele so vasi: Prevole, Visoko, Voklje, Šenčur, Brdo. Najhujše prizadete so pa: Tupaliče, kjer so vse strehe razdejane, posebno seveda slamnate, in Sevče, kjer ne stoji niti eden kozolec več. Smreke debele, da jih jeden mož ne obseže, prelomljene so čez sredo in marsikateremu kmetu podrlo jih je 100—200. Tudi par podov (strehe s spodnjim delom vred) je vihar odnesel, oziroma prekucnil. Najstareji ljudje ne pomnijo takega viharja.

— (Narodna čitalnica v Škofjiloki) priredi v nedeljo, dne 24. aprila 1892. leta veselico v svojih prostorih. Vspored: 1.) Pozdrav gosp. predsednika. 2.) Petje. Oskrbi iz prijaznosti oddelek pevskega zbora „Glasb. Matice“ v Ljubljani: a) Eisenhut: „Ti me pitaš“; b) Förster: „Milica“; c) Skraub: „Tema je nastopila“. 3.) Sviranje godbenega kluba. 4.) Ples. Ustopnina: udom 20 kr., rodbina 50 kr., neudom 40 kr., rodbina 1 gld. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Samomor.) V Mengišu ustrelil se je orožnik J. Steyskal, rodом Čeh. Uzrok samomoru ni znan.

— (Nesreča.) Minoli teden vrnil se je kajzar Fran Gril s hčerjo Marijo in sinom Janezom iz Klokočevnika, kjer so vsi trije delali, domov v Konjice. Že mej potom začela sta se brat in sestra pripraviti zaradi neklih denarjev, a doma vrgel je

Janez sestro svojo ob tla in začel strahovito razgrajati. Ko je prišel oče v hišo, napadel ga je sin najprej s kolom, potem pa z motiko, a ker se ga je oče vedno ubranil, zgrabil je nabito puško. Oče je pa prijel za puško in se začel s sinom ruvati, vsled česar se je puška sprožila a šibire zadele so sina Janeza tako nesrečno, da je takoj umrl.

— („Goriški Sokol“) telovadno društvo v Gorici, priredi dne 8. maja t. l. v svojih prostorih pri „Zlati zvezdi“ veselico s petjem, dramatično predstavo in plesom. Polovica čistega dohodka odloči se za prihodnjo božičnico „Sloginih“ zavodov.

— (Sneg na Goriškem.) Tudi v solnčnati Goriški pobelil je aprilov sneg daleč na okrog. Ker je v tem času že vse drevje poginilo in je nekaj ga v cvetu, bati se je, da bi ponočni mrz ne napravil velike škode.

— (Pušenje tobaka na pokopališču.) Mestna delegacija Tržaška naročila je eksekutivnim organom, naj ukrenejo potrebno, da se odpravi grda navada, pušiti tobak na katoliškem pokopališču v Trstu.

— (Ponesrečila) se je hišna oskrbnica Ana Babić v Trstu, ker je neprevidno ravnala s svetilko, katero je prevrnila. Petrolej se je razlil po njeni obleki, ki se je unela. Ko so prihiteli ljudje na pomoč in ji strgali gorečo obleko z života, bila je tako hudo opečena, da so jo morali prenesti v bolnico in bode težko okrevala.

— (Samomor v Opatiji.) Natak v „Villa Angiolina“ v Opatiji, 31letni Jakob Hrepevnik iz Slatine na Štajerskem, prerezal si je vrat in bil takoj mrtev. Bal se je kazenske preiskave, kateri se je umaknil na tako grozen način.

Književnost.

— Levstikovih zbranih spisov, katere je uredil g. Fr. Levce in založila J. Kleinmayer in Bambergova knjigarna v Ljubljani — izšel je ravnokar III. zvezek. Obsega: I. Povesti, pravljice in pripovede, in sicer: Martin Krpan z Vrha, Doktor Bežanec v Tožbanji vasi, Deseti brat (nedovršeno), Svinjar (po Andersenu), Francoz na kurjih jajcih, Tajnosti iz policijskega življenja, Zasluženi novci, Kdor ume njemu dve, Pravda in krivda (vse srbske narodne pripovedke), Kako je Libereun dervaril (pripovedka), Kovač skopuh, Kozje oko (stara šaljiva pripovedka), Zlato jabolko, Samoslépnik, Lisica, zajec in petelin, Ribničan in Gorenjec, O možičku in levu (basen), Učen kmet, Blaznik v cerkvi. II. Potopisi: Potovanje iz Litije do Čateža. III. Zgodovinski spisi: Perun, Cesar Mavricij in Slovenci, Atila, Smrt kralja Volkašina, Iz ruske zgodovine (po staroruskem letopisu Nestorjevem, XII. poglavij) IV. Književno zgodovinski spisi: Zgodovina Slovenske Matice, Vodnikovo življenje, Tolmač. Iz te bogate in raznovrstne vsebine je razvidno, koliko zanimivega berila obsega ta zvezek, o katerem bomo imeli še priliko govoriti obširneje.

— („Slovenski Pravnik“) ima v 4. številki nastopno vsebino: 1. I. Kavčnik: O pozivnih pravicah. 2. Iz pravosodne prakse. Civilni pravo: a) K pojmu „ara“ v § 908. obč. drž. zak. — Škoda nastala po prekršeni pogodbi všteti je v aro. (§ 908. obč. drž. zak.) — Le neodvrtačno, po tuji krivdi nastala škoda je moči vtožiti. b) Posest zastavne pravice najemodavčeve po §-u 1101. obč. drž. zak. — Najemodavec ne moti postesti, ako brani obnesti „in vecta et illata“, predno je vložil tožbo za plačilo najemščine. (§ 344 obč. drž. zat.) c) Prepoved oddati v podnajem Kazensko pravo: Zanimivejše razsodbe v obrano zakona. 3. Književna poročila. 4. Razne vesti. 5. Knjižnica društva „Pravnika“.

— Kako je postala hrvatsko-ugarska nagodba. Tako se zove brošura, katero je napisal J. Ž. (baron J. Živković). U uvodu tega dela, ki je izšlo v Dionički tiskarni v Zagrebu, pravi pisatelj, ki zavzema odlično mestov hrvatskem svetu, da je od več strani naprošen, dločil se prijaviti zgodovinske podatke o tem važnem dogodku iz noveje zgodovine hrvatske, da se iže, kako je vsa ta stvar od početka do kraja tekla.

— „Glasnik zemaljskega muzeja v Bosni i Hercegovini“. Ravnikar izšel je prvi četrtletni zvezek četrtega letnika. Urednik je temu glasilu dež. muzeja za okupovane pokrajine vladni svetnik Konstantin Hörman. V raznih razpravah donáša mnogo jako zanimivega gradiva za znanstveno spoznavanje teh dveh pokrajin v topografskem in etnografskem oziru.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 22. aprila. Na mladočeškem shodu v Starem mestu govorilo je več poslancev proti Dunajskim prometnim napravam ter so vsi zahtevali, da se stori tudi za Prago kaj, a ne samo za Dunaj.

Sofija 22. aprila. Zaradi afere Kuševlje imel je Stambulov resen pogovor z Rešid-beyem ter mu grozil, da bode Bolgarija pretrgala diplomatsko zvezo s Turčijo.

Rim 22. aprila. Kralj vsprejel demisijo Colombovo in imenoval začasno Luzzattija vodjo finančnega oddelka. Ostali ministri ostanejo.

Pariz 22. aprila. Ministerstvo za kolonije ni dobilo nikakega poročila, da bi bili zasedli Dahomiti Portonovo.

Stuttgart 22. aprila. Tukajšnji ruski poslanec Fredericks umrl danes za srčno kapjo.

Berolin 22. aprila. Vlada bode baje predložila v prihodnjem zasedanju državnega zbora predloge o svetovni razstavi v Berlinu.

Dunaj 23. aprila. Uradna „Wiener Ztg.“ prijavlja ukaz glede ustanovitve okrajnega sodišča v Weckelsdorfu. Iz tega je razvidno, da se vlada drži spravnih punkcij.

Dunaj 23. aprila. Spomladna parada sijajna. Mnogobrojno ljudstvo burno pozdravljalo cesarja. Navzočih mnogo generalov, zbranih za Radeckega slavnost in raznovrstnih civilnih in vojaških dostojanstvenikov.

Budimpešta 23. aprila. Poslanec Pazmandi naznanil interpelacijo zaradi oficijelne udeležbe vlade in parlamenta pri slavnosti za odkritje spomenika Radeckemu.

Razne vesti.

* (Črnogorski naučni minister Pavlović,) ki je umrl te dni na Cetinju, bil je še le nekaj nad 40 let star. Rojen je bil v Karlovcih v Sremu, kjer je dovršil gimnazijalne študije. Pozneje postal je časnikar in uredoval list „Pančevac“. Vseled ostre pisave začeli so ga preganjati in pobegnili je v Beligrad. A tudi tam ni mogel ostati dolgo zaradi svojih radikalnih nazorov in šel je l. 1875 na Cetinje, kjer je prevzel uredništvo uradnega lista „Glas Crnogorca“. Vodja črnogorskega naučnega ministerstva bil je kakih 10 let. Uredil je šolstvo v Črnu Gori in bil poslednja leta svojega življenja miren in trezno misleč politik. Ostavil je udovo, ogersko Srbkinjo in šest otrok.

* (Dunajska gledališka razstava in Francozi.) Paul de Cassagnac, znani francoski publicist in politik, se je odločno izrekel proti temu, da pojdejo nekateri igralci „Comédie française“ na Dunaj igrati. Sramotno se mu vidi, da pojdejo svobodni umetniki obiskat zaveznike nemškega cesarja. Plača 7000 frankov za vsako predstavo je sicer jako lepa, ali častno to za Francoze ni, tem manj, ker je tudi Avstrija odklonila udeležiti se Pariške razstave.

* (Novo vseučilišče) se bode ustanovilo v Debreczinu. To bode tretje vseučilišče na Ogerskem, ki ima sedaj vseučilišči v Budimpešti in v Koložu. Za novo vseučilišče potezajo se posebno člani ogerske protestantske cerkve.

* (Istina ali laž?) V Semendriji na Srbskem izginil je bil še minoli teden topničarski korporal Ilija Konstantinović, a nekaj dnij pozneje našli so njega truplo, strahovito razmesarjeno, v Savi. Vojaško oblastvo je izpraševalo tovariše umorjenčeve, je-li kaj vedó, a topničar Vaso Radulović izpovedal je sam kaj ravnodušno — da je Konstantinovića na njega lastno željo usmrtil. Konstantinović povedal je bil Raduloviću, da se mu je v snu trikrat zapored prikazal postaren mož in mu naznanil, da je za trdnjavo ob bregu Dunava zakopan velik — zaklad. Ta zaklad je le moči vzdigniti, ako se dotično mesto, kjer je zakopan, prej poškrpi s srčno krvjo človeško. Poleg zaklada zakopana je tudi posoda, napolnjena s tekočino, s katero je politi truplo, iz katerega je bilo izrezano srce, da se zopet oživi. Radulović šel je po noči s Konstantinovičem na označeno mesto in na zahtevanje korporalovo le-tega usmrtil in potem vse tako storil, kakor mu je bil Konstantinović naročil. Radulović je sicer celo noč kopal, a zaklada ni našel in tudi čudotvorne tekočine ne, tako da je ostal Konstantinović mrtev. — Razne okoliščine svedočijo, da je Radulović izpovedal resnico. Ministerstvo je odredilo strogo preiskavo.

* (Raztopljev les.) Skoro neverojetna vest se javlja, da je namreč slavni elektrik in kemik Bizouard po dolgoletnih poskusih izumil način, po katerem se dá topiti les jednako kakor kovine. Tak raztopljen les bi se dal liti kakor druge kovine in bi bil jako trpežen proti vročini, mrazu in moči. V Parizu bodo poskusili iz takega lesa izdelavati črke in druge tiskarske potrebščine. Ako se obistini ta iznajdba, utegne nastati velik prevrat v mnogih obrtjih.

Kot preskušeno, bolesti utešujoče domače zdravilo zoper protin in revma priporočamo Kwizde protinovo tekočino iz okrožne lekarne v Kornburgu pri Dunaji. V. 1

Več desetletij porabljali so naravne izpare slavnostnih Marijinih kopelnih vrelcev tolsti ljudje proti celi vrsti bolezni prebavnih organov, ali se le sedanji dobi se je posrečilo dobiti produkt, odgovarjajoč modernim tirjavam, namreč naravno Marijinkopelno slatinsko sol v praških, katera je zbog svoje sestave, ki je točno ista, kakor v vrelcu, povsem primerna nadomestiti vrelce v Marijinih kopelih. Naravno Marijinkopelno slatinsko sol priporočajo vsi zdravniki a dobiva se v vseh lekarnah.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zadnja predstava!

Št. 37. Slovensko gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 477.

V nedeljo, dné 24. aprila 1892.

V dvorani Ljubljanske čitalnice.

Na korist igralki Avgusti Danilovi in igralki in pevki Gizeli Nigrinovi.

Čevljarska učenca.

Burka s petjem v treh dejanjih. Spisal A. Berla. Uglasbil Fr. Stenzel. Prosto poslovenil Fran Končan. Režiser gospod Ignacij Borštnik. — Dirigent gospod prof. Fran Gerbič.

OSOBE:

Leontina pl. Milonska — Avgusta Danilova.
Gad, nje kurator — gospod Sršen.
Aljozij pl. Gorič, uradnik — gospod Danilo.
Anton Smola, ženski čevljar — gospod Perdan.
Reza, njegova žena — g. Borštnik-Zvonarjeva.
Nace, učenca pri Smoli — gospica Polakova.
Tone, učenca pri Smoli — gospod Borštnik.
Uzmaj — gospod Verovšek.
Ivanka, Gadova kuharica — Gizela Nigrinova.
Piščalnik, učitelj klavirja — gospod Bregar.
Jerica, hišinja pri Leontini — gospica Pavškova.
Zalka, cunjarica — gospica Kozjakova.
Lenčika, njena sorodnica — gospica Malnerjeva.
Učenec — gospod Dermo.
Čiprijan Črn, sodni sluga — gospod Urbančič.
Jurij, ključarski učenec — gospod Hrasnik.

Rokodelski učenci, krščenice, čevljarji. — Mej prvim in drugim dejanjem preteče štirinajst dni.

Tujci:

22. aprila.

Pri **Malloti**: Fridrich, Schwarzer, Vajda, Kirschbaumer, Pluhacek, Muchalup, Hanak, Rosenthal, Mlekus, Mebus z Dunaja. — Schwamel, Rebenburg, Müller, Theyer, Uranitsch, Eisel, Dr. Gerlich, Hoffbauer iz Gradca. — Elip, Kremser z Reke. — Maicelle, Schwarz, Pächter, Spitz iz Brna. — Lager, Wöller, Dr. Volčič iz Žužemberka. — Hübner, Parglitz, Baruch iz Prage.

Pri **Slonu**: Steiner, Pollak, Giegl, Reitmayer z Dunaja. — Weiss, Wassanik, Tonello iz Trsta. — Käs, Dallwitz, Jentl iz Maribora.

Pri **južnem kolodvoru**: Zeiringer, z Dunaja. — Bittner iz Prage. — Moro iz Celovca. — Klusatzek iz Gradca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. aprila	7. jutraj	740.0 mm.	5.4° C	sl. sev.	d. jas.	
	2. popol.	739.6 mm.	15.2° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	741.9 mm.	7.8° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 9.5°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 23. aprila t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	95.85	95.75
Srebrna renta	95.85	95.20
Zlata renta	110.45	110.60
5% marčna renta	100.75	100.70
Akcije narodne banke	998.—	1000.—
Kreditne akcije	319.—	319.75
London	119.85	119.85
Srebro	—	—
Napol.	9.51	9.51
C. kr. cekini	5.66	5.65
Nemške marke	58.65	58.62 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	183
Ogerska zlata renta 4%	—	109
Ogerska papirna renta 5%	—	100
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	116
Kreditne srečke	100 gld.	194
Rudolfove srečke	10	22
Akcije anglo-avstr. banke	120	149
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	241

Na najnovejši in najboljši način

umetne (228—14)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

Tugepolni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naš iskrenoljubljeni soprog, oziroma oče in tast, gospod

Friderik Malaverh

računovodja južne železnice

danes ob 4. uri popoldne, po dolgi in mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 62. letu dobe svoje mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega pokojnika bude v nedeljo dné 24. aprila popoldne ob 5. uri v mrtvašnici pri sv. Krištofu blagoslovljeno ter pokopano v rodbinski gomili.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v raznih cerkvah. (463)

V Ljubljani, dne 23. aprila 1892.

Angela Malaverh roj. Pirker, soproga. — Miroslav, Emerih, Hedwig, Alfons, otroci. — Pavla Malaverh roj. Petsche, sinaha.

P. n.

Svoje bogato ilustrovane novine o damskih modah in klobukih za spomlad in poletje pošiljam na zahtevanje zastoj in frankovano.

Opozorjam zlasti na svoj oddelek cenenih damskih in dekliskih slamniov, krasno okinčanih po cenah gld. 1.80, 2.70, 3.50, 4.50, 5.50, 6.80, Zaloga originalnih Pariških in Dunajskih modelov po raznih cenah.

Naročila na nove klobuke in modernizovanje starih klobukov obskrbum hitro, točno solidno in ceneno. (459)

Salon klobukov in modnega blaga za dame Henrik Kenda v Ljubljani.

Ker k zadnjemu občnemu zboru

delniškega društva „Prvi národní dom“ v Rudolfovem

ni prišlo dovolj delničarjev, vabimo vnovič vse delničarje k

občnemu zboru

ki bode

30. aprila t. l., ob 6. uri zvečer v národnem domu

s sledečim sporedom:

1. Račun za leto 1891 in bilanca.
2. Odločitev dividende.

Rudolfovo, 18. aprila 1892.

Dr. Poznik, načelnik.

Tujcem in potovalcem

priporočajo se sledeče

(439—2)

restavracije in kavarne v Ljubljani.

Pivovarna J. Auer-ja, Gledališke ulice. Izvratno Velik zračen vrt s steklenim salonom in kegljiščem. Točna in cena postrežba. J. Auer, pivovar.

Restavracija „Pri Zvezdi“, Cesarja Josipa I. zračnim vrtom, steklenim salonom in kegljiščem. Pribno izvrstne jedi in pijače in skupno obedovanje. F. Ferline, restavratör.

Hôtel „Pri Slonu“, I. vrste; v sredi mesta in v bližini c. kr. poštnega in brzojavnega urada; sobe od 70 kr. naprej; restavracija in kavana v hiši; železna in parna kopelj, urejena po Francovih kopelih po c. kr. vladnem svétniku g. profesorju dr. pl. Valenti. A. Gnesda, hóteler.

Gostilna „Pri Lipi“, Židovska ulica, priporočajo za častitemu p. n. občinstvu za mnogobrojni obisk. Za pristno pijačo in ukusno jed se jamči. Marija Círer, gostilničarka.

Kavana „National“ (Pri Fischerju), Kongresni trg šte. 13; pazljiva postrežba in izvrstna pijača. Na razpolago so vsi slovenski listi in trije biljardi. Fr. Krapeš, kavarar.

Kavana „Evropa“, I. vrste; Dunajska cesta, v bližini državnega in juž. železnice kolodvora. Trije biljardi, lepa veranda in razgled na najbolj živahen prostor. Slovenski in slovanski časopisi. Točna in cena postrežba. A. Krapeš, kavarar.

Kavana „Valvazor“, Spitalske ulice. Na razpolaganje so trije biljardi in 50 raznih časopisov. Postrežba točna in cena. A. Stupan, kavarar.

Hišni oskrbnik

se najame v hiši šte. 16 v Gradišči; povpraša se v odvetniški pisarni. (382—7)

Trgovsk pomočnik

slovenskega in nemškega jezika zmožen, v dvajsetem letu svoje starosti, želi službo premeniti bodisi v mestu ali na deželi. — Ponudbe pod F. S. vsprejema iz prijaznosti upravníštvo „Slovenskega Naroda“. (453—1)

Fotografija.

Anton Jerkič, fotograf v Gorici, išče

inteligentnega učenca

za svoj zavod. Starost 16—20 let. Reflektanti naj se direktno na njega obračajo. (456—1)

Veliko izbiri

izprehodnih palic

po najnižji ceni (od 15 kr. naprej) priporočajo k pričetni sezoni

Kočevska domača obrtnija v Ljubljani, Selenburgova ulica šte. 4. (319—10)

Prekupniki dobé primeren popust.

Za oskrbovanje otrok.

Pri kopanju in umivanju dojenčev in otrok je velike važnosti tudi dobrina umivalnih sredstev. Matere, pazite najstrožje pri izbiranju mila! Mnoga navadno rabljena toaletna ali tako zvana otroška mila imajo slabo lastnost, da se preveč luga v njih nahaja, kar škoduje koži. Taka mila so

otrokom le škodljiva, ter ovirajo njega zdravi razvoj.

Rahlo otročjo kožo je umivati z izredno nekrhkim in nevzdraznim milom in to je nedoseženo

Doeringovo milo s sovo.

Kakor svedoči kemična preiskava, je milo izredno čisto, povsem nevtravno, absolutno očiščeno nepotrebnega luga in ostrih primes, čistilno a koži povsem neškodljivo ter daje koži gladkost in mehkost.

Nobeno drugo milo na svetu kakor Doeringovo milo s sovo ne zasluži, da se VIII. (361—1)

porabi za umivanje in kopanje otrok in dojenčev,

nobeno se glede upliva ne more z njim primerjati. Koža je nežna, bela in zdrava, otrok se počuti dobro;

ni napetosti, gorečice in srbečice, odrgnenosti niti infekcijske unetice kože.

Matere poskusite!

Doeringovo milo s sovo je upeljano skoro v vse otroške bolnice in to zdravniško priznanje mora vsakogar prepričati, da je za našo deco Doeringovo milo s sovo najudobnejše, najkoristnejše

in najboljše milo na svetu.

Kot znamenje utisnjena je vsakemu komadu pristnega Doeringovega mila naša varnostna znamka, sova, odtod tudi imenovanje Doeringovo milo s sovo.

Cena 30 kr. komad.

Dobiva se:

Avg. Auer, lekar Grötschl, Ant. Krisper, Ed. Mahr, Mayr-jeva lekarna „pri zlatem jellenu“, Piccoli-jeva lekarna „pri angelju“. Generalno zastopstvo za avstro-ogersko: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

Oljni ekstrakt za uho

od c. in kr. sekund. zdravnika dr. Šipeka. Ta ekstrakt priporočajo zaradi sigurnega uspeha že več let **autoriteto**, ker odpravi vsako neprirojeno **gluhost**, uklanja takoj **slab posluš**, **ušesni tok** in vsako **ušesno bolezen**; dobi se proti določitvi gld. 1.70 v vsej Avstro-Ogerski frankovano po pošti iz lekarn: glavna zaloga v lekarni „pri sv. Duhu“ g. Ede pl. Tomaya, v lekarni g. Ant. Kögl in v mestni lekarni g. Mittlerja v Zagrebu; nadalje pri Zannetti-ju v Trstu, Jožefu Cristofolletti-ju v Gorici; Antonu Mizzano na Reki, — na Dunaji pri c. in kr. vojni poljski lekarni, na Štefanovem Trgu št. 8 in pri lekarju Twerdy-ju, Mariahilferstrasse 196. — Pristno blago se dobiva samo v steklenicah z utisnjenim napisom

c. kr. sekund. zdravnik dr. Šipek na Dunaji. (962)

Zobozdravnik SCHWEIGER

stanuje (5—15)

„pri Maliču“, II. nadstropje, št. 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne.

Ob nedeljah in praznikih od 9.—1. ure popoldne.

Najnovejša in najboljša vrsta umetnih zobovij in zob. — Najboljše in trpežne plombe v zlatu in platini za sprednje zobe, posteklenjene plombe povsem in nerazločno take, kakor so zobje.

Za vsa dela in operacije se garantira.

Hrubé mlíti

5 minut
variti

Kathreiner'ovi továrny na sladovnu kávu

Berlin-Mnichov-Videň

Zdravi

Posítek

Ušpore

Kathreiner'ova

Kneipp'ova Sladová káva

Jediná sladová káva s chuťá vni pravé zrnkové kávy.

Neotvorená, pouze v původních baleních a hořejší ochrannou známku.

K dostání ve všech obchodech koloniálních a drogami.

A. KALIŠ
pisarnica za posredovanje zasebnih opravil
v Ljubljani, Prešernov trg št. 3
prodaja (444—2)
veliko hišo, sredi mesta, z mnogimi prodajalnici in 5% obrestovanjem;
novo hišo z gostilno, tik postaje Dolenjske železnice;
lepo hišo na sv. Petra cesti, za vsak obrt pripravno;
hiše bolj majhne, tudi z vrtovi;
veliko posestvo na Gorenjskem, ne daleč od Bleda, z 40 orali sveta;
malo graščino na Spodnjem Štajerskem z vinogradi, 20 or. sveta;
hišo s senožetmi in sadnim drevjem v Kranji;
žaga na močni vodi s hišo in zemljiščem blizu Ljubljane;
zemljišče za stavbo na lepem kraju, na Tržaški cesti v Ljubljani;
garnituro za spalne sobe, v staronemškem slogu, novo;
voziček za otroke, še nov; decimalne tehtnice, kompletno predtiskarno in lepe oleandre.
Kupi se dobro ohranjeni Štefani-voziček za otroke. Stanovanja so na razpolaganje za prihodnji selilni čas išče pa se jih še mnogo lepih z večimi sobami.

Pravi zaklad
za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in tajnih razpašnostij je izborno delo
Dra Retau-a
Sebeohrana.
Česko izdanje po 80, nemški izdaji. Z 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjigarni „Verlags-Magazin R. F. Bierer“ v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34, kakor tudi v vsakej knjigarni. (1089—18)

Št. 7249.

(434—3)

Volitveni razpis.

V zmislu §. 17. občinskega volilnega reda za deželno stolno mesto Ljubljano se daje na znanje, da se bodo letošnje

dopolnitvene volitve občinskega sveta

vršile kakor običajno v mestni dvorani in da bode volil:

dné 25. aprila III. volilni razred,
dné 27. aprila II. volilni razred,
dné 29. aprila I. volilni razred,

vsak od 8. do 12. ure dopoldne.

Če bo treba ožje volitve, vršila se bode v dan po prvi volitvi, t. j. dné 26. oziroma 28. in 30. aprila, tudi dopoldne od 8. do 12. ure v mestni dvorani.

Izstopijo letos sledeči gospodje občinski svetovaleci, in sicer izmed izvoljenih:

a) od III. volilnega razreda:

Dr. Gregorič Vinko,
Klein Anton;

b) od II. volilnega razreda:

Dr. Majaron Danilo,
Povše Fran,
Rozman Ivan,
Zupan Tomo;

c) od I. volilnega razreda:

Knez Ivan,
Murnik Ivan,
Ravnikar Fran,
Terček Fran.

Mej letom je umrl Kajzel Peregrin, odbornik III. razreda.

Voliti bo torej III. volilnemu razredu 3 člane, II. in I. volilnemu razredu pa po 4 člane občinskega sveta

V Ljubljani, dné 9. aprila 1892.

Župan: Grasselli s. r.

Zobni zdravnik iz Berolina

UNIV. MED.

DR. R. JACOBI

Stari trg št. 4 Ljubljana I. nadstropje

ordinuje od 9.—12. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne;
ob nedeljah od 9.—11. ure dopoldne; za siromake ob petkih
od 9. do 10. ure dopoldne. (120—12)

Zaloga piva bratov Reininghaus v Ljubljani

priporoča

(421—2)

mareno in uležano pivo

v posadah po 1/4 in 1/2 hektolitra in

izborna pivo v steklenicah.

Prostovoljna dražba.

Vsled dovoljenja c. kr. okrajnega za mesto delegovanega sodišča vršila se bo

30. dne aprila dopoldne
na Grosupljem

prostovoljna dražba živine

(29 komadov govedi, konj in prašičev), katera spada v zapuščinsko maso pokojnega Antona Knez-a.

Izklicne cene so one, kakor jih je dognala sodiška inventura. Kupnino je odrajtati na lici mesta in kupljeno živino odvesti takoj.

V Ljubljani, dné 22. aprila 1892.

(454)

Lepa, suha koruza

drobno in debeleznata, je zopet zadobiti na debelo in drobno

v Treo-tovem magacinu za žito

v Ljubljani, Gradišče, Rimska cesta št. 6

pri

IVANU LININGER-ju

kateri priporoča tudi svojo

(232—6)

zalogo Radanjske in Radgonske kisle vode.

Krasni uzorci za zasebne kupce zastoj in frankovano.

Knjiga uzorcev za krojače nefrankovano.

Blago za obleke.

Preravnice in dosking za č. duhovščino, predpisano blago za c. kr. uradnikov uniforme, tudi za veterane, ognjegase, telovadce in za livraje, sukno za billarde in igralne mize, nevaljano sukno, tudi nepremočljivo, za lovske suknje, pralno blago, potne ogrinjače od gld. 4 do gld. 14 itd. — Kdor hoče imeti hvalovredno, pošteno, trdno, čisto volнено sukno, ne pa cenene ounj, kakor jih prodajajo kramarji od hiše do hiše in katere niso vredne, da se plača zanje krojaču za delo, obrne naj se do

Ivana Stikarofskega v Brno.

Permanentna zaloga sukna za več kakor 1/2 milijona gld.

Največja razpošiljalnica na kontinentu.

V svarilo! Svarim p. n. publiko pred tvrdkami, katere priporočajo „ostanke“, „coupons“ po 8-10 m dolge in takozvane „odreske“ za salonske obleke. Sleparsivo se vidi že iz tega, da so ti odreski jednako dolgi, kajti taki odreski se sestavljajo iz nemoderanih, pohabljenih in nerazprodanih komadov. Ta zanikarna roba, katero kupijo te tvrdke iz druge in tretje roke, je vredna komaj tretjino svoje cene. Razpošiljam samo po povzetji, za več kakor 10 gld. frankovano. — Dopisovanje v nemškem, ogerskem, češkem, poljskem, italijanskem in francoskem jeziku. (235—13)

Levstikovih zbranih spisov

izšel je danes

III. zvezek.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

v Ljubljani. (457)

Za vsakogar (445-2)

povsem sigurna eksistenca.

40 gold. na teden more zaslužiti vsakdo, kdor ima količjak znanja na deželi, tudi poleg navadnega svojega opravka, brez risika, brez glavnice in brez strokovnega znanja in sicer lahko, prevzemši zastopništvo znane tovarniške veletržnice. Samo pismene ponudbe je pošiljati Fr. Špaček-u v Pragi 12-III.

Koroški

RIMSKI VRELEC.

Steklenice se polne naravnost z vreleca.

Najizbornejša slatina

izvrstno zdravilo, ako se uživa z mlekom ali sladkorjem, zlasti za kašljajoče otroke, — zdravilščice za bolnike na železici in mehurji trpeče, za kataralične in malokrvne ljudi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. SUPAN-u. (849-29)

V AMERIKO.

VOŽNJI LISTKI

(7-16)

pri

nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7

DUNAJ.

Prospekti in pojasnila točno in zastonj.

Najkrajše, najceneje in najhitreje potovanje.

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (860-31)

R. RANZINGER

speditör c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

J. ANDEL-a

novoliznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, prešičke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

„pr črnem psu“

13, Húsovjá (Dominikanska) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Šliharju, trgovcu na Dunajski cesti št. 9.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (338-13)

UBERALL VORRÄTHIG 17 MEDAILLEN

Največjo zalogo

raznovrstnih škarij, jedal, nožev za salame in slanine rezati in kuhinjskih nožev; najfinjših britov, vrtnarskih, lovskih in žepnih nožev imam podpisani.

Prodajam na debelo in drobno.

Izdelujem po naročilu vsa v mojo stroko spadajoča dela in prevzamem tudi popraviljanje in brušenje.

V blagovoljnost naročnikov priporočam se najljubšeje (396-3)

N. Hoffmann

izdelovatelj kirurških instrumentov, nožar in orožar; odlikovan z diplomami in svetinjami i. t. d.

V Ljubljani, Mestni trg št. 12.

Podpisane se priporoča častitemu občinstvu in p. n. naročnikom v mestu in na deželi, za

izdelovanje oblek (387-8)

za gospode in dečke,

po najnovejšem kroju in prosim, da bi se mu tudi za naprej skazovalo ravno tisto zaupanje, katero je dosedaj imel, ter zagotavlja, da bode vedno skrbel za točno in dobro postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

A. Presker,

krojač v Ljubljani, Francovo nabrežje št. 1.

Vincenc Čamernik

kamnosek

v Ljubljani, Parne ulice h. št. 9

se najljubšeje priporoča prečistiti duhovščini v izvršitev naročil vsakovrstnega

cerkvenega umetnega kamnoseškega dela

kakor altarjev, obhajilnih miz itd., slav. občinstvu pa svojo bogato zalogo najraznovrstnejših, po najnovejših obrisih prav lično in iz različnih vrst marmorjev izdelanih

nagrobni spomenikov.

Vse na tukajšnjem pokopališču stoječe in pri njem zgotovljene spomenike, kateri se vsled nedovoljenega zidanega temelja nagibajo, popravlja brezplačno dvakrat na leto in sicer spomladi in pred Vsemi Svetimi.

Tudi p. n. stavbenim podjetnikom se priporoča za vsakovrstna

stavbinska dela

katera fino, trpežno in ceno izvrši. (306-5)

Restavracija

nasproti

kolodvorske postaje južne železnice na Rakeku oddaja se od 1. maja t. l. v najem ali pa na račun.

Pojasnila daje lastnik hiše Andrej Zakotnik, restavratör na železniški postaji v Postojni. (423-4)

Sezona od 1. aprila do konca oktobra.

Do 1. junija in od 1. septembra je tarif za stanovanja znižan za 25 odstotkov.

Zdravišče

Krapina-Toplice

na Hrvatskem

oddaljeno od postaje „Zabok Krapina-Toplice“ vožno uro, izredno močne 30 do 35° R tople akrototerme eminentne zdravilnosti zoper protin, revma v mišicah in členih in njih nasledkov, zoper ischias, nevralgije, kožne bolezni in rane, zoper kronični morbus-brigitis, otrpnenja i. t. d. Velike basinske, polne in separatne mramorne ter douche kopeli, izvrstno urejene sudarije (pótne sobe), Masaža, elektrika, švedska zdravilna gimnastika. Vsak modern komfort. Jako dobre restavracije in zmerne cene. Zdraviška godba, velike senenatne promenade. Od 1. maja vsakdanja poštna zveza z Zabokom in Polčanom. (418-3)

Kopališčni zdravnik: Dr. Josip Weingerl.

Franc & Melhior Bremc

ključarja in izdelovatelja tehtnic

v Ljubljani, Čevljarske ulice 3 (na dvorišču).

Priporočava slav. občinstvu in stavbenim podjetnikom svojo dobro urejeno

ključavničarsko delavnico (257-12)

v kateri izdeluje vsa v to stroko spadajoča dela točno, vestno, trpežno in po najnižjih cenah. Priporočava se tudi za izdelovanje vsake vrste novih tehtnic, kakor tudi za popraviljanje vseh v najino stroko spadajočih del, kakor železna vrata za cerkve in pokopališča, omrežja, ograje, mnogovrstna lepa in trajna štedilna ognjišča itd. — Zunanja naročila se hitro in točno izvršujejo.

Vozičke za otroke

v veliki izbiri

in po najnižjih cenah

je dobiti (424-2)

v zalogi pohištva

J. J. NAGLAS

Turjaški trg št. 7.

SCHUTZ - MARKE.

Nedoseženo!

Pristna

Kneipp-ova sladna kava

čista ali z

Oelz-ovo kavo

pomešana, je zdrava, cenena kava, fino duhteča, kateri je dajati prednost pred drago, trovilno bobovo kavo. —

Kneipp-ova sladna kava je pristna, ako se prodaja v rudečih, čveterooglatih zavojih z varnostno znamko, kakor je tu natisnena. (1006-17)

Oelz-ova kava le z našo firmo.

Bratje Oelz v Bregencu

od veleč. gosp. župnika Seb. Kneipp-a za Avstro-Ogersko jedina privil. tovarna sladne kave.

Dobiva se v vseh boljših trgovinah s specerijskim blagom.

Zastopstvo za Kranjsko ima M. Wagner-jeva udova v Ljubljani.

Kakor zmeraj, dobé se tudi
letos
najlepši in najcenejši

otročji vozički

samo pri (397-3)
Anton Obrezi,
tapecirarji
 v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 4.
 Elegantno, fino in močno blago.

Knjigoveški pomočnik

se takoj vsprejme v Krajčovo knjigarno v Novem mestu. Le kdor je res dobro izvežban v vseh strokah te obrti, naj stavi svoje ponudbe in pogoje. (460-1)

Senzacijonelna ponudba.

Prodajam za cele obleke ali na metre:
 Svilnati Foulard po gld. —.65. —.80.
 1.10. 1.20; — svilnati Pongis po
 gld. 1.20, 1.50; — čisto svilnati
 Šurah po gld. 1.10; — čisto svilnati
 črni Šurah, težko blago za jopiče (Blousen),
 po gld. 1.20; — svilnati Merveilleux
 po gld. 1.65; — čisto svilnate žepne
 robce po 38 kr.; — črno svilnato
 močno podklado po 58 kr. (458-1)

Zaloga modnega blaga
Henrik Kenda v Ljubljani.

Za takojšnji ustop se iščejo:

nekateri gostilniške kuharice, 7-10 gld.;
 3 domače kuharice; dekleta za vsako
 delo k ljudmi brez otrok; hlapec na deželo.
 Popolniti je še več drugih mest. — Več je izvedeti
 pri G. Flux na Bregu št. 6. (455)

1891 Zagreb
Častna diploma

1891 Temesvár
Zlata srebrja

KWIZDE

Korneuburški živino-redilni prašek

za konje, govejo živino in ovce.

Ta prašek rabi se skoro 40 let s najboljšim uspehom v
 vseh večjih hlevih, kadar živina ne žre, kadar slabo pre-
 bava, v zboljanje mleka in da daje krave več
 mleka; prašek množi posebno izdatno naravno odporno
 silo proti kužnim boleznim.

Cena 1/2 škatljica 70 kr., 1/4 škatljice 35 kr.

Paziti je na gorenjo varnostno znamko in zahtevati je izrecno
 Kwizdin Korneuburški živino-redilni prašek.
 Pristno blago se dobi v vseh lekarnah in trgovinah s spec-
 rijemskim blagom.

GLAVNA ZALOGA: (242-4)
Fran Ivan Kwizda
 c. kr. avstrijski in kr. rumunski dvorni založnik, okrožni lekar v
 Korneuburgu pri Dunaju.

Dečko

čvrst, pošten, slovenskega in nemškega jezika vešč v go-
 voru in pisavi, vsprejme se takoj kot vajenec v mojo trgo-
 vino mešanega blaga in deželnih pridelkov. Dečki iz Idrij-
 skega okraja imajo prednost.

Jernej Lunaček,
 (452-1) trgovec v Travniku pri Rakeku.

L. M. Ecker

7 Dunajska cesta, LJUBLJANA, Dunajska cesta 7
 priporoča se za naročbo

vodovodnih instalacij
 vsake vrste, oprav za kopeli, umivalnih mis, stra-
 nišč, pisarjev, kuhinjskih odlišk iz steklenega
 loščila in fajancine, potem straniščne cevi iz uli-
 tega železa in ganjice ter ima vse to v zalogi.

Prevzemam vsakovrstna

kleparska dela, stavbinska in galanterijska
 ter je izvršujem solidno, takisto prevzemam tudi vse po-
 prave ter je izvršujem najskrbneje. (432-2)
 Zaloga hišnih in kuhinjskih potrebščin in
 loščene kuhinjske posode.
 Najbolja izvršitev pokrivanja iz lesnega cementa
 in strešnega kléja, z mnogoletnim jamstvom.
 Zaloga lesnega cementa, strešnega laka, streš-
 nega kleja in strešnega papirja najbolje vrste po naj-
 nižjih cenah.
 Proračuni stroškov, kdor je zahteva, zastoj in
 frankovano.

Mestni trg 15 Mestni trg 15
 priporoča skrbno izdelane

solnčnike dežnike

jednostavno in elegantno narejene, iz solidnega blaga, v največji
 izberi in
 po čudovito nizkih cenah.

Kostumski solnčniki, prevlake in poprave
 se dobro in po ceni izvrše.

Naročila po pošti se hitro izvrše proti povzetju.
 Prodajalcem na drobno so obširni ceniki na zahtevanje na raz-
 polago. (427-2)

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah
 iz združenih pivovar

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu
 priporoča po tovarniških cenah.

Zaloga piva (195-9)
 prve Graške delniške pivovarne
M. Zoppitsch
 v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismene poizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

Izborno marčno pivo v plombiranih steklenicah s patentovanim zamaškom dobiva se vsak
 dan sveže. 1/2 litra 11 kr., 1 liter 21 kr. dobiva se v trgovini s specerijskim blagom pri
 gospé Ivani Kos v Kolodvorskih ulicah št. 24.

Pozor!

gospodinje!

Pozor!

! Razprodaja !

Razprodaja

modrobelo posteklene plošče-
 vinaste kuhinjske posode
 pri
Andr. Druškovič-u
 trgovina z železjem
 v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovrstno hišno in
 kuhinjsko orodje po najnižji ceni. —
 S tem ponuja se vsem p. n. gospodarjem,
 gostilničarjem, predstojalštvom bol-
 nic itd. najboljša prilika, svoje hišno
 in kuhinjsko orodje po ceni dopolniti
 ali pa si novo omisliti.

Nevestam priporočam svojo nalašč za
 novo gospodarstvo sestav-
 ljeno hišno potrebščin iz železa od
 gld. 15— do gld. 200—.

Vnanja naročila se takoj in vestno
 izvrše. (54-30)

! Razprodaja !

! Najnižje cene !

Alojzij Korsika v Ljubljani.

Šopki in venci s trakovi in napisi.

Mnogovrstne cvetlice v loncih.

Ilustrovani katalogi dobé se zastoj in franko.

Velika zaloga semen. (67-16)